Lieta Nr. A420811110
A42-01116-12/35

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Liepājā 2012.gada 13.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Blūma,

piedaloties atbildētājas Liepājas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Liepājas pilsētas domes Pašvaldības policijas –pārstāvim *A.L.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *S.J.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Liepājas pilsētas domes Pašvaldības policijas 2010.gada 22.oktobra lēmuma Nr.D48-1691/781 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] *S.J.* 2010.gada 25.novembrī Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā iesniegusi pieteikumu, lūdzot atcelt Liepājas pilsētas domes Pašvaldības policijas 2010.gada 22.oktobra lēmumu Nr.D48-1691/781 (turpmāk arī – Lēmums). Ar Lēmumu *(lietas 29.-31.lapa)* atstāts negrozīts Liepājas pilsētas domes Pašvaldības policijas 2010.gada 2.septembra lēmums Nr.D48-1691, ar kuru *S.J.* uzlikts administratīvais naudas sods Ls 10 apmērā par Liepājas pilsētas saistošo kārtības noteikumu Nr.17 (turpmāk arī – Saistošie noteikumi) 5.3.punkta neievērošanu *(lietas 18.lapa)*.

Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[1.1] Pieteicēja uzskata Lēmumu par nepamatotu, jo radio klausīšanās nav nepiedienīga uzvedība, pieteicēja radio esot klausījusies klusi, lai netraucētu kaimiņiem un saviem bērniem naktsmieru.

[1.2] Administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīts, ka pārkāpums ir noticis 2010.gada 24.oktobrī pulksten 01.35, bet protokols ir sastādīts 2010.gada 24.augustā pulksten 01.40 un ir pārkāpti Liepājas pilsētas īpašumu, teritorijas uzturēšanas un sabiedriskās kārtības noteikumu 4.3.punkts un šie noteikumi Nr.17 izdoti 2008.gada 5.jūnijā, savukārt šo noteikumu 4.3.punkta redakcija ir sekojoša: Par drošības noteikumu neievērošanu, tīrot sniegu vai ledu no jumtiem, dzegām, ūdens notekcaurulēm vai balkoniem, uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz Ls 100, bet juridiskajām personām līdz Ls 250. No sastādītā administratīvā pārkāpuma protokola nav saprotams pārkāpuma izdarīšanas laiks, pārkāpuma būtība un likuma norma, kas ir pretrunā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.pantu. Lēmuma motīvu daļā ir minēti dažādi pamati naudas soda uzlikšanai, bet nav minēts likums vai cits normatīvais akts, kas ietver šos pantus.

[1.3] Radio atskaņošanas skaļums nav fiksēts ne ar kādiem tehniskiem līdzekļiem, kas varētu noteikt vai atskaņošana ir bijusi pārāk skaļa, un vai pastāvēja iespēja, ka radio skanēšana varēja traucēt kādai personai naktsmieru.

[1.4] Pēc 2010.gada 2.septembra lēmuma Nr.D48-1691 apstrīdēšanas Pašvaldības policija ieradās pie *S.J.* kaimiņiem un sāka pieņemt liecības ar atpakaļejošiem datumiem un sev vēlamiem tekstiem, tas, ka nekādas liecības nav bijušas ir pierādāms ar to, ka pieņemot 2010.gada 2.septembra lēmumu Nr.D48-1691 nav minētas liecības, savukārt saņemot Lēmumu ir parādījušās liecības. *S.J.* uzskata, ka ar safabricētiem materiāliem tiek grauts policijas prestižs un ka tas nekādi neatbilst labas pārvaldības principiem.

[2] Paskaidrojumā tiesai *(lietas 11.-16.lapa)* atbildētāja pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu.

[2.1] *S.J.* piemērots sods par Liepājas pilsētas īpašumu, teritoriju uzturēšanas un sabiedriskās kārtības noteikumu Nr.13 4.3.punktā paredzēto pārkāpumu, par kura neievērošanu paredzēta atbildība Liepājas pilsētas administratīvās atbildības noteikumu Nr.17 5.3.punktā. Ievērojot to, ka saistošo noteikumu Nr.17 5.3.punktā ir ietverts nenoteiktais tiesību jēdziens, proti, „nepiedienīga uzvedība", tas jāpiepilda ar saturu. Tādēļ, piemērojot minēto tiesību normu konkrētajās lietās, jākonstatē fakti, pamatojoties uz kuriem ir iespējams secināt, ka personas ir nepiedienīgi uzvedušās. Minētajā lietā Policija ir konstatējusi faktus, pamatojoties uz kuriem, ir iespējams secināt, ka *S.J.* ir nepiedienīgi uzvedusies. Lietā ir konstatēts, ka *S.J.* darbība ir kvalificējama kā nepiedienīga uzvešanās, jo skaļi, nakts laikā – plkst. 01.35 tika atskaņota mūzika, kas traucēja apkārtējiem naktsmieru. Un šāda rīcība neatbilst sabiedrībā vispārpieņemtām morāles un ētikas normām. Ar jēdzienu „nepiedienīgs" tiek saprasts tāds, kas neatbilst attiecīgajai situācijai, gadījumam. Nepiedienīga izturēšanās, valoda, apģērbs (skat. http://www.tezaurs.lv/lvv/?vards=nepiedien%C4%ABgs).

[2.2] Lēmums ir satura izvēles administratīvais akts. Administratīvā procesa likuma 65.panta trešā daļa noteic, ka satura izvēles administratīvais akts izdodams, ievērojot piemērojamā tiesību normā noteiktos ietvarus, un šajos ietvaros, iestāde pamatodamās uz lietderības apsvērumiem, nosaka administratīvā akta saturu. Lietderības apsvērumi ir izdarīti. Uzliekot sodu, ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi. Atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi nav konstatēti. Lietderības apsvērumu ietvaros ir secināms, ka *S.J.* ar savu rīcību traucēja naktsmieru, t.i. plkst.01.35 atskaņoja mūziku tādā apmērā un apjomā, kas bija par pamatu naktsmiera traucējumam. Līdz ar to ir samērīgi piemērot sodu Ls 10 apmērā, turklāt, ievērojot to, ka augstākais iespējamais sods ir Ls 250. Minētos apsvērumus iestāde atzīst par pamatotiem un pietiekošiem, lai noteiktu konkrēta satura sodu. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 66.panta pirmajai daļai, lietderības apsvērumu ietvaros jālemj par administratīvā akta nepieciešamību, piemērotību, vajadzību, kā arī atbilstību (samērīgumu). Identificēti divi leģitīmi mērķi, kāpēc būtu jāpiemēro konkrēts sods. Pirmkārt, mērķis, kas vērsts tieši uz pārkāpēja personību - lai audzinātu to likuma ievērošanas garā un atturētu viņu no tādām pat darbībām arī nākotnē, otrkārt, valsts un sabiedrības intereses, kas prasa no personas likumu ievērošanu vienlīdzīgi no visām personām. Šādi mērķi ir definēti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā. Iestādes skatījumā šāds līdzeklis varēja būt piemērotais naudas sods 10 latu apmērā, kas ir 1/25 apmērs no maksimālā naudas soda par minēto pārkāpumu. Zemāka soda piemērošana šajā gadījumā nav iespējama, jo sodam ir jābūt samērojamam ar sabiedrības interesēm nodarīto interešu aizskārumu un to nevar pietiekami nenovērtēt. Tādejādi *S.J.* norāde uz to, ka viņas tiesības būtiski tika ierobežotas, ir aplama.

[2.3] Lēmumā ir norādīti gan konstatētie fakti, gan norādītas piemērotās tiesību normas. Protokols sastādīts saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.pantu un nav pamata tam, lai atzītu, ka no sastādītā protokola nav saprotams pārkāpuma izdarīšanas laiks, pārkāpuma būtība un likuma norma. Pašvaldības policijas darbinieki arī savās liecībās norādījuši par lietas faktiskajiem apstākļiem - pārkāpuma izdarīšanas laiku, pārkāpuma būtību un likuma normu, kuri nav pretrunā protokolā norādītajiem apstākļiem.

[2.4] Iestāde atzīst par pamatotu *S.J.* norādīto par to, ka lēmumā Nr.D48-1691 ir minēti dažādi panti, uz kāda pamata ir uzlikts sods, bet nav minēts normatīvais akts. kas ietver šos pantus. Lēmuma motīvu daļas pēdējā rindkopā nav norādīta likuma abreviatūra „LAPK". Pieļautā kļūda, nenorādot normatīvo aktu pirms norādītiem likuma pantiem, ir vērtējama par pārrakstīšanās kļūdu, kas nemaina lēmuma būtību.

[2.5] Atbilstoši konstatētajam piemērots saistošo noteikumu Nr.13 4.3. punkts, kurā noteikts, lai netraucētu iedzīvotāju mieru, aizliegta jebkāda trokšņa radīšana (skaļa

muzicēšana vai mūzikas atskaņošana, remontdarbu veikšana, cilvēku un mājdzīvnieku radītie trokšņi u.c.) pilsētas teritorijā nakts laikā (laika posms no pulksten 23.00 līdz pulksten 7.00), izņemot publiskus pasākumus (fiziskās vai juridiskās personas plānots un organizēts sabiedrībai pieejams svētku, pieminas, izklaides, sporta vai atpūtas pasākums publiskā vietā neatkarīgi no īpašuma piederības), kuriem pašvaldība izsniegusi atļauju. *S.J.* kļūdaini ir norādījusi uz saistošo noteikumu Nr. 17 4.3.punktu, kurā paredzēta atbildība par drošības noteikumu neievērošanu, tīrot sniegu vai ledu no jumtiem, dzegām, ūdens notekcaurulēm vai balkoniem. *S.J.* saukta pie atbildības pēc saistošo noteikumu Nr. 17 5.3. punkta, kurā noteikts, ka par nepiedienīgu uzvedību, ja šādas darbības neatbilst sabiedrībā vispārpieņemtām morāles un ētikas normām, uzliek naudas sodu līdz divsimt piecdesmit latiem. Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši minētām tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka persona Liepājas administratīvajā teritorijā izraisījusi troksni, kas traucējis apkārtējo personu mieru pilsētas teritorijā nakts laikā, radot jebkādus trokšņus (skaļa muzicēšana vai mūzikas atskaņošana, remontdarbu veikšana, cilvēku un mājdzīvnieku radītie trokšņi u.c.), un tas nav noticis publiska pasākuma laikā, kuram pašvaldība izdevusi atļauju. Lēmumā norādīti pierādījumi, kuri lietā kalpo kā fakti par pieteicējas rīcību.

[2.6] Augstākās tiesas 2005.gada tiesu prakses vispārinājumā par objektīvās izmeklēšanas principa interpretāciju un piemērošanu norādīts, ka gan Augstākās tiesas Senāta, gan zemāko instanču tiesu praksē un tiesību zinātnē atzīts, ka objektīvās izmeklēšanas princips kā viens no administratīvā procesa procesuālajiem pamatprincipiem piemērojams ne tikai administratīvajā procesā tiesā, bet arī administratīvajā procesā iestādē.

Objektīvās izmeklēšanas principa būtība nemainās - gan administratīvajā procesā tiesā, gan administratīvajā procesā iestādē nepieciešams objektīvi noskaidrot lietas apstākļus. Tādēļ Policijas priekšnieks, sagatavojot lietu izskatīšanai, pamatojoties uz objektīvās izmeklēšanas principu, pieprasīja gan ziņojumus no lietā iesaistītajiem policijas darbiniekiem, gan liecības no citiem lieciniekiem. Tādejādi pēc sākotnējā lēmuma D48-1691 pieņemšanas iegūtie pierādījumi lietā ir iegūti likumīgi.

[3] Uz tiesas sēdi pieteicēja nav ieradusies. Tiesa konstatē, ka par lietas izskatīšanas vietu un laiku procesa dalībniekiem paziņots likumā noteiktajā kārtībā. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmajai daļai, tiesa var sākt lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt. Tiesa, uzklausot atbildētājas pārstāvja viedokli un izvērtējot lietas materiālus, nolēma izskatīt lietu bez pieteicējas piedalīšanās tiesas sēdē.

Atbildētājas pārstāvis pieteikumu neatzina.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, izvērtējot administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[5] Lietā izšķirams strīds par to, vai pieteicēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības pēc Liepājas pilsētas domes 2006.gada 8.jūnija saistošo noteikumu „Liepājas pilsētas īpašumu, teritoriju uzturēšanas un sabiedriskās kārtības noteikumi" Nr.13 4.3.punkta.

[6] Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, jākonstatē tiesību normās paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums – administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse (*sal. sk. Senāta 2006.gada 22.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-571/2006 8.punktu*).

[7] Liepājas pilsētas domes 2006.gada 8.jūnija saistošo noteikumu „Liepājas pilsētas īpašumu, teritoriju uzturēšanas un sabiedriskās kārtības noteikumi" Nr.13 (turpmāk – Noteikumi Nr.13) 4.3.apakšpunkts noteic, lai netraucētu iedzīvotāju mieru, aizliegta jebkāda trokšņa radīšana (skaļa muzicēšana vai mūzikas atskaņošana, remontdarbu veikšana, cilvēku un mājdzīvnieku radītie trokšņi u.c.) pilsētas teritorijā nakts laikā (laika posms no pulksten 23.00 līdz pulksten 7.00), izņemot publiskus pasākumus (fiziskās vai juridiskās personas plānots un organizēts sabiedrībai pieejams svētku, piemiņas, izklaides, sporta vai atpūtas pasākums publiskā vietā neatkarīgi no īpašuma piederības), kuriem pašvaldība izsniegusi atļauju.

Saistošo noteikumu Nr. 17 5.3. punkts noteic, ka par nepiedienīgu uzvedību, ja šādas darbības neatbilst sabiedrībā vispārpieņemtām morāles un ētikas normām, uzliek naudas sodu līdz divsimt piecdesmit latiem.

[8] Izvērtējot minētās tiesību normas (*sk. šā sprieduma 7.punktu*), tiesa secina, ka Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunktā paredzētā pārkāpuma objekts ir sabiedriskais miers un kārtība (*sk., piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 12.novembra sprieduma lietā Nr.A42721808 11.punktu, 2011.gada 1.marta sprieduma lietā Nr.A42655508 12.punktu*).

Pārkāpuma objektīvā puse (ar likumu aizsargātā objekta apdraudējuma ārējais akts, tas ir, personas uzvedības ārējā izpausme, kura noris objektīvajā pasaulē un izpaužas kaitējuma nodarīšanā šim objektam vai radot draudus nodarīt tam kaitējumu) ir prettiesiska darbība, personai ar savu balsi vai rīcību radot troksni, vai arī bezdarbība, personai pieļaujot troksni, ko rada valdījumā esošs trokšņa avots.

Pārkāpuma subjekts ir persona, kura līdz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdim ir sasniegusi 14 gadu vecumu, savukārt subjektīvā puse var izpausties kā nodoma, tā arī neuzmanības formā.

[9] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[9.1] 2010.gada 24.augustā plkst.01.40 *S.J.* sastādīts Administratīvā pārkāpuma protokols Nr.ZZ256735 (*lietas 17.lapa*) par to, ka 2010.gada 24.augustā plkst.01.35 Liepājā, */dzīvesvieta/ S.J.* nepiedienīgi uzvedās, skaļi atskaņoja mūziku un traucēja apkārtējiem naktsmieru, ar ko šādas darbības neatbilst sabiedrībā vispārpieņemtām morāles un ētikas normām. Līdz ar to pārkāpts Noteikumu Nr.13 4.3.punkts, par ko atbildība paredzēta Noteikumu Nr.17 5.3.punktā. Administratīvā pārkāpuma protokolā *S.J.* pašrocīgi ierakstījusi „Pēc mana viedokļa mūzika nebija skaļa, jo klausījos radio".

[9.2] 2010.gada 24.augusta Liepājas pilsētas Pašvaldības policijas kārtībnieka *D.D.* ziņojumā norādīts, ka 2010.gada 24.augustā plkst.01.35 tika saņemts izsaukums, ka */adrese/* sētā kāds trokšņo. Ierodoties minētajā adresē, no ielas bija dzirdama mūzika, kura apkārtējiem iedzīvotājiem traucēja naktsmieru. Ieejot pagalmā ievērots, ka */dzīvesvieta/* durvis ir atvērtas no kurienes skan mūzika. Pieejot pie atvērtām durvīm, dzīvoklī sēdēja divas sievietes, viens vīrietis un lietoja alkoholu. Personām tika pajautāts, kurš ir dzīvokļa saimnieks. Tika noskaidrots, ka dzīvokļa saimnieks ir *S.J.*, kā arī tika palūgts nogriezt mūziku klusāk, uz ko *S.J.* atbildēja, ka mūzika nav skaļa, tas ir tikai radio un nevienam netraucē. *S.J.* tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par naktsmiera traucēšanu" *(lietas 26.lapa)*.

[9.3] 2010.gada 1.oktobra Liepājas pilsētas Pašvaldības policijas kārtībnieka *E.A.* ziņojumā norādīts, ka 2010.gada 24.augustā plkst.01.35 tika saņemts izsaukums uz */adrese/*, kur sētā kāds trokšņojot. Ierodoties minētajā adresē pat uz ielas bija dzirdama skaļa mūzika. Ieejot pagalmā tika konstatēts, ka dzīvoklim Nr.*/numurs/* ir atvērtas durvis un iekšā skan mūzika. Dzīvoklī atradās divas sievietes un vīrietis, kuri lietoja alkoholu un uzskatīja, ka mūzika nevienu netraucējot. Dzīvokļa saimniecei *S.J.* tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols pēc LPAAN 5.3.p." *(lietas 22.lapa)*.

[9.4] 2010.gada 5.oktobrī plkst.13.45 *E.S.* sniegusi paskaidrojumu, norādot, ka */adrese/* pagalmā skaļa mūzika naktīs tika spēlēta visas vasaras garumā. Par to vai 2010.gada 24.augustā plkst.01.35 no */dzīvesvieta/* tika atskaņota skaļa mūzika *E.S.* neatceras *(lietas 23.lapa)*.

[9.5] 2010.gada 5.oktobrī plkst.14.05 *D.K.* sniegusi paskaidrojumu, norādot, ka */dzīvesvieta/* naktīs pastāvīgi notiek dzeršanas un naktsmiera traucēšana. Tas viss notiek 3 nepilngadīgu bērnu klātbūtnē. Par to, vai 2010.gada 24.augustā plkst.01.35 minētajā dzīvoklī tika atskaņota mūzika neatceras, bet pieļauj, ka tā varēja būt viena no daudzajām reizēm, kad tika traucēts naktsmiers *(lietas 24.lapa)*.

[9.6] 2010.gada 5.oktobrī plkst.18.30 *N.O.* sniegusi paskaidrojumu, norādot, ka var apstiprināt, ka 2010.gada 24.augustā plkst.01.35 */dzīvesvieta/* tika atskaņota skaļa mūzika un visi dzīvoklī esošie skaļi bļaustījās, kā rezultātā viņai tika traucēts naktsmiers *(lietas 25.lapa)*.

[10] Tiesa, izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, konstatē, ka tie apstiprina faktu, ka 2010.gada 24.augustā Liepājā, */dzīvesvieta/* plkst.01.35 skanēja mūzika. Šo faktu apstiprina *S.J.* pieteikumā un apstrīdēšanas iesniegumā norādītais, *N.O.* paskaidrojums, policijas inspektoru dienesta ziņojumi.

Tiesa jau norādīja, ka konkrētā pārkāpuma objekts ir sabiedriskais miers un kārtība.

Kā norādījis Senāts, sabiedriskā miera traucēšana ir konstatējama, piemēram, ja nav ievērotas cilvēka tiesības uz naktsmieru, pārkāpta personas vai viņas mājokļa neaizskaramība, ierobežotas personas iespējas brīvi pārvietoties, persona ir spiesta pārtraukt vai atteikties no likumīgām darbībām, uzņēmums vai organizācija ir spiesti pārtraukt savu darbu (*sk. Senāta 2007.gada 9.marta sprieduma lietā Nr.SKA-61/2007 8.punktu*). Tomēr minētais uzskaitījums nav izsmeļošs, un sabiedriskā miera traucēšana, tiesas ieskatā, ir konstatējama arī gadījumos, kad nav ievērotas cilvēka tiesības uz netraucētu uzturēšanos savā īpašumā. Citiem vārdiem, nav nozīmes, kurā diennakts laikā tiek pieļauta trokšņošana, ja vien ir konstatējams, ka tādējādi tiek aizskartas citu personu tiesības netraucēti veikt ikdienas darbības.

Konkrētajā gadījumā tiesa konstatē, ka atskaņotās mūzikas rezultātā tika traucēts apkārtējo iedzīvotāju naktsmiers. Tiesa arī norāda, ka no Noteikumu Nr.13 4.3.apakšpunkta neizriet, ka būtu nepieciešams, lai troksnis pārsniegtu kādu objektīvi nosakāmu robežlielumu. Noteikumu Nr.13 4.3.apakšpunktā paredzētais pārkāpums, kas izpaužas trokšņa radīšanā, kā rezultātā tiek traucēts apkārtējo personu miers, var izpausties gan tādā veidā, ka radītais troksnis pārsniedz normatīvajos aktos noteiktos normatīvus, gan arī tādā veidā, ka radītais troksnis nepārsniedz noteiktos normatīvus, bet tas traucē iedzīvotāju mieru (*sal. sk. Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 1.marta sprieduma lietā Nr.A42655508 11.punktu*). Proti, izšķirošais ir tas, vai ar attiecīgo troksni tiek traucēts apkārtējo personu miers, un tas izvērtējams katras konkrētās lietas ietvaros.

Konkrētajā gadījumā trokšņi tika radīti pilsētas teritorijā (kas atbilstoši Sabiedriskās kārtības noteikumiem ir priekšnosacījums šo noteikumu 4.3.apakšpunktā paredzētās administratīvās atbildības piemērošanai) un šie trokšņi traucēja apkārtējo iedzīvotāju naktsmieru. To, ka traucējums bija objektīvs, apliecina arī policijas darbinieku ziņojumi (*sk. šā sprieduma 9.2. un 9.3.punktu*), no kuriem izriet, ka mūzika bija dzirdama jau ieejot pagalmā. Pieteicēja pieteikumā norāda, ka radio esot klausījusies klusi, lai netraucētu kaimiņiem un radio atskaņošanas skaļums nav fiksēts ne ar kādiem tehniskiem līdzekļiem, kas varētu noteikt vai atskaņošana ir bijusi pārāk skaļa. Tiesas ieskatā, Noteikumu Nr.13 4.3.apakšpunktā paredzētā pārkāpuma gadījumā pārkāpēja viedoklis nevar būt izšķirošais, pretējā gadījumā šādu pārkāpumu neizdotos konstatēt nekad. Tiesa arī norāda, ka attiecīgi mērījumi ir veicami tajos gadījumos, kad persona tiek saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.[1]pantu, kurā paredzēta atbildība par jebkāda veida darbību, kas rada troksni un pārsniedz attiecīgajā diennakts stundā noteikto akustiskā trokšņa pieļaujamo normatīvu vai vides trokšņa robežlielumu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka ir konstatējams pārkāpuma objekts.

Administratīvā pārkāpuma protokolā pieteicēja pašrocīgi norādījusi, ka pēc viņas viedokļa mūzika nebija skaļa, jo klausījusies radio. Apstrīdēšanas iesniegumā pieteikumā tiesai pieteicēja norāda, ka radio esot klausījusies klusi, lai netraucētu kaimiņiem. Pieteicējas norādītais ir pretrunā policijas darbinieku ziņojumos norādītajam. Tiesai nav pamata apšaubīt policijas darbinieku ziņojumos sniegtās ziņas, jo tās apstiprinās ar lietas materiāliem.

[11] Ievērojot iepriekš norādītos apsvērumus, tiesa atzīst, ka *S.J.* darbībās ir konstatējams Noteikumu Nr.13 4.3.apakšpunktā paredzētā pārkāpuma sastāvs, proti, *S.J.* ir pieļāvusi troksni, ko radījis viņas valdījumā esošs trokšņa avots, un šis troksnis ir traucējis apkārtējo personu mieru. Šāda pieteicējas rīcība neatbilst sabiedrībā vispārpieņemtām morāles un ētikas normām. Līdz ar to pamatoti pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.17 5.3. punktu.

[12] Pieteikumā tiesai un apstrīdēšanas iesniegumā pieteicēja norādījusi, ka Administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīts, ka pārkāpums ir noticis 2010.gada 24.oktobrī pulksten 01.35, bet protokols ir sastādīts 2010.gada 24.augustā pulksten 01.40, tādējādi nav saprotams pārkāpuma izdarīšanas laiks, pārkāpuma būtība un likuma norma, kas ir pretrunā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.pantu.

Tādējādi tiesai jāpārbauda, vai iestāde ir pieļāvusi būtiskas procesuāla rakstura kļūdas, kas varētu būt par pamatu lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā atzīšanai par prettiesisku.

Administratīvā pārkāpuma protokola saturu reglamentē LAPK 248.pants. Šī panta pirmā daļa noteic, ka protokolā par administratīvo pārkāpumu norāda: tā sastādīšanas laiku un vietu, protokola sastādītāja amatu, uzvārdu, vārdu; ziņas par pārkāpēja personu; administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu, laiku un pārkāpuma būtību; normatīvo aktu, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu; liecinieku un cietušo uzvārdus un adreses, ja ir liecinieki un cietušie; pārkāpēja paskaidrojumu; citas ziņas, kas nepieciešamas lietas izlemšanai.

Savukārt Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumu Nr.484 „Administratīvā pārkāpuma protokola veidlapu un naudas soda kvīts veidlapu izgatavošanas un izmantošanas kārtība" 10.punkts noteic, ka administratīvā pārkāpuma protokola veidlapas aizpilda skaidri, salasāmi, bez dzēsumiem, svītrojumiem un neatrunātiem labojumiem.

Tiesa konstatē, ka protokolā norādīts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laiks: „2010.gada 24.augustā" , taču ir redzams, ka norādītais mēnesis „augusts" ir rakstīts ar labojumiem.

Izskatāmajā gadījumā tiesa atzīst, ka protokola sastādīšanā ir pieļauta procesuāla rakstura kļūda, proti, protokolā izdarītie labojumi nav atrunāti, tomēr tā pati par sevi automātiski nenoved pie administratīvā akta atzīšanas par prettiesisku. To nozīmīgums ir vērtējams katrā konkrētajā gadījumā.

Tiesa norāda, ka saskaņā ar LAPK 243.pantu administratīvā pārkāpuma protokols ir tikai viens no pierādījumiem, uz kura pamata likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību. Turklāt protokola sastādīšana ir darbība, kas aizvieto lēmumu par lietvedības uzsākšanu, tas ir, protokola sastādīšana pielīdzināma lēmumam par lietas ierosināšanu. Līdz ar to nebūtiski trūkumi administratīvā pārkāpuma protokolā, proti, formāla neatbilstība LAPK 248.pantam un Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumu Nr.484 „Administratīvā pārkāpuma protokola veidlapu un naudas soda kvīts veidlapu izgatavošanas un izmantošanas kārtība" 10.punktam nevar būt par pamatu, lai administratīvā pārkāpuma protokolu saskaņā ar APL 152.pantu atzītu par nepieļaujamu pierādījumu.

Tiesa par ticamu atzīst atbildētāja tiesas sēdē sniegto skaidrojums, ka policijas darbinieks vienkārši pieļāva pārrakstīšanās kļūdu, kura tikusi izlabota.

Tiesas ieskatā, nav arī nozīmes tam, ka policists, labojot savu pārrakstīšanās kļūdu, labojumu nav īpaši atrunājis. Tiesa norāda, ka labojuma atruna („labotam ticēt", paraksts un datums) tiek veikta, lai būtu zināms, kura persona ir veikusi labojumu, proti, lai nebūtu šaubas, vai vienas personas rakstītā tekstā labojumus nav izdarījusi kāda pavisam cita persona. Konkrētajā lietā nav strīda, ka labojumu protokolā izdarīja tas pats policists, kurš protokolu sastādīja. Līdz ar to konkrētajā gadījumā nav nozīmes tam, labojums ir atrunāts vai nav.

Turklāt izskatāmajā gadījumā arī no policijas darbinieku ziņojumiem, *N.O.* paskaidrojuma izriet, ka pārkāpums noticis 2010.gada 24.augustā, protokolu parakstījusi pati pieteicēja, protokola sastādīšanas laiks norādīts 2010.gada 24.augusts plkst.01.40. Tādējādi no lietas materiāliem nepārprotami redzams, ka pārkāpums izdarīts 2010.gada 24.augustā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka šajā lietā pieteicējas norādītie nebūtiskie trūkumi nerada administratīvā akta prettiesiskumu, jo tie nevarēja ietekmēt lietas iznākumu.

Procesuālās ekonomijas nolūkā tiesa neanalizē pārējos pieteicējas izvirzītos argumentus, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

[13] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo 32. panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saistošo noteikumu Nr. 17 5.3. punkts noteic, ka par nepiedienīgu uzvedību, ja šādas darbības neatbilst sabiedrībā vispārpieņemtām morāles un ētikas normām, uzliek naudas sodu līdz divsimt piecdesmit latiem.

Konkrētajā gadījumā pieteicējai uzlikts naudas sods Ls 10 apmērā.

Atbildību mīkstinošie un pastiprinoši apstākļi nav konstatēti. Tiesas ieskatā, iestādes izdarītie apsvērumi attiecībā uz soda apmēru ir pamatoti. Tiesa ņem vērā, ka izdarītais pārkāpums ir aizskāris citu personu mieru. Tāpat tiesa ņem vērā, ka piemērotais sods ir tuvu sankcijas minimālajam apmēram.

Ņemot vērā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā noteikto soda mērķi (sodam jābūt tādam, lai audzinātu administratīvo pārkāpumu izdarījušo personu un atturētu to no jaunu administratīvo pārkāpumu izdarīšanas), tiesa atzīst, ka pieteicējai piemērotais sods ir samērīgs un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

[14] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt S.J. (personas kods */personas kods/*) pieteikumu.

Atstāt negrozītu Liepājas pilsētas domes Pašvaldības policijas 2010.gada 22.oktobra lēmumu Nr.D48-1691/781.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese S.Blūma